

SEDENÁČEK

ZPRAVODAJ X. STŘEDOČESKÝCH
DIVADELNÍCH HER V NYMBURCE

K 76

DNES SE VÁM PŘEDSTAVÍ

V dopoledním představení DIVADELNÍ SOUBOR "VOJAN" PŘI OSVĚTOVÉ BESEDĚ V LIBICI NAD CIDLINOU, který vystupuje poprvé nejen na SDH, ale i na prknech Hálkova divadla.

Je to soubor velice mladý, jak délkou svého trvání, tak i věkem svých členů. Vznikl v roce 1968. U jeho kolébky stáli dva lidé Vlasta Burgrová a Jaroslav Vondruška, kteří svým nadšeným zápallem pro divadlo získali skupinu lidí a dali se společně do práce. První nastudovanou hrou byla pohádka Jana Švestky "Šípková Růženka". Dostavil se první úspěch a s ním i další členové souboru. Dnes má soubor 25 členů a jejich průměrný věk je 23 roků.

Po pohádce se libičtí ochotníci pustili do celovečerních her. Za inscenaci Jiráskovy "Vojnarky" /v roce 1970/ získali druhé místo na národní přehlídce v Litomyšli. Pak to šlo dále se stejnou chutí, obětavostí i nadšením. Z jejich repertoáru uvádíme: Centervillské strašidlo /1970/ od J. Skopečka, Mluvicí prsten pohádka J. Švestky /1970/ odměněno cenou za mladý herecký výkon J. Špačkové na krajské přehlídce v Žebráku, WaV Kat a blázen /1972/ na krajské přehlídce ve Žlebech, M. Bílek "Malé příhody letní", pohádka "Čertovy zlaté vlasy" obě inscenace opět získaly ceny na přehlídkách v Tatcích a ve Žlebech. V roce 1974 za hru L. Smočka Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho získali několik cen za herecké výkony, režii a návrh scény. Pohádka "Kocour v polobotkách", "Sůva", Braginskéh - Rjazanova a "Bumerang" Oty Zelenky přinesly souboru další nová úspěchy, ceny za umístění na přehlídkách v Rakovníku a ve Žlebech. S inscenací "Bumerang" budou vystupvat na národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou 25.10.1977.

V devíti letech od svého vzniku stačil soubor nastudovat 7 premier, šest pohádkových her, připravit celovečerní estrádní program pro důchodce, nastudovat agitační pásma, k tomu ještě pořádat vánoční besídky a odpracovat stovky hodin na adaptaci prozatimní klubovny, zhotovení kulis a běžných pracích pro soubor.

Držíme jim palce a obdivujeme nesmírnou aktivitu souboru.

Ve večerním představení uvidíte dalšího účastníka letošního Jiráskova Hronova DIVADLNÍ SOUBOR "ZK ROH Skláreny Kavalier Sázava a na jubilejních SDH uvítáme s radostí naše dlouholeté divadelní přátele ze Sázavy.

Začátky sázavského ochotnického divadla se datují do doby přelomu devatenáctého a dvacátého století, do doby stavby železnice - sázavského "Pacifiku". Do klidného městečka přišla řada nových lidí, budovatelů dráhy a s nimi i dva vedoucí inženýři Mladějovský a Korbelář /otec národního umělce Otomara Korbeláře/. Tito vzdělaní a pokrokoví lidé se s pomocí letních hostů, kteří tehdy Sázavu navštěvovali, počali se starat o povznesení společenské a kulturní úrovně občanů. Jako letní hosté přijížděli tehdy do Sázavy slavní herci, pěvci, taneční mistři, vesměs členové Národního divadla, spisovatelé, sochaři, malíři i hudební skladatelé. Je nepochybně zásluhou těchto lidí, že došlo k založení Spolku divadelních ochotníků Sázavan, který zahájil svou činnost 4. listopadu 1900 hrou Jana Nerudy "Prodaná láska". Vedení spolku se ujal řídící učitel Karel Štědrý. Z nadšení a lásky k českému divadlu pramenila bohatá činnost, která nezanikla ani přerušením v době první světové války. Na malém jevišti v sále hostince "U Nováčků" se hrály hry z tehdy běžného repertoáru pražských divadel /Tylova Paličova dcera, Kvapilova Princezna Pampeliška, hry Jiráskovy, Stroupežnického a další/. Po první světové válce se ujala vedení divadla mladší generace. K té patřil mladý nadšenec Vladimír Dolejší, herec, režisér, výtvarník, organizátor a jeho švagr Vašek Vávra, malíř, herec - komik a muzikant a další divadelní rodiny. Vladimír Dolejší obětoval divadlu všechny své síly a dokázal dát souboru vysokou úroveň. Když pak v nové sokolovně získal spolek sál a technicky dobře vybavené jeviště, začal uvádět i velké a výpravné hry s komparsy. /Tylova Jana Husa, Mahenova Jánošíka, hry Shakespeareovy, Moliérový/. Práce souboru pokračovala i v době nacistické okupace. Ze sázavského jeviště zaznívala v těchto těžkých dobách česká řeč až do r. 1944, kdy na základě zákezu okupantů došlo k zastavení činnosti českých divadel. Po osvobození jako první hra byla provedena Jiráskova Lucerna. Po r. 1948 stal se zřizovatelem divadelního souboru Závodní klub ROH n.p. Skláren Kavalier.

Tolik z historie jednoho souboru. Proč jsme Vám ji vyprávěli - Abychom Vám ukázali co dokáže nadšení, obětavost a láska k divadlu.

O autorovi

a jeho

"Můj život je krásná pohádka ..."
z knihy "Pohádka mého života"

V krajině mrazivé krásy, sněhu a mlhy se narodil 2. dubna 1805 v městečku Odense na dánském ostrově Fynu chlapec, kterému byla dána do vínku nesmrtelnost.

Hans Christian ANDERSEN vyrůstal uprostřed otcova předčítání a matčina vyprávění starých legend, zkazek a mýtů, na které jsou severské země tak bohaté. Toto prostředí jistě ovlivnilo i celý další život H. Ch. Andersena. Již v dětství se náruživě zajímal o divadlo. Jako šestnáctiletý psal verše, pokoušel se i o divadelní hru. V roce 1830 vydal básnickou sbírku, která měla mimořádný úspěch. Stačil rovněž úspěšně absolvovat universitu. Druhou velkou láskou bylo cestování. Navštívil Německo, Švýcarsko, Francii, Řecko, Cařihrad, Itálii, projížděl i Prahou. Když jako třicetiletý píše jakoby mimochodem tři první pohádky /Křesadlo, Malá mořská víla, Císařovy nové šaty/ netuší, že to bude jeho cesta k nesmrtelnosti. Pohádky měly úspěch a tak Andersen píše další.

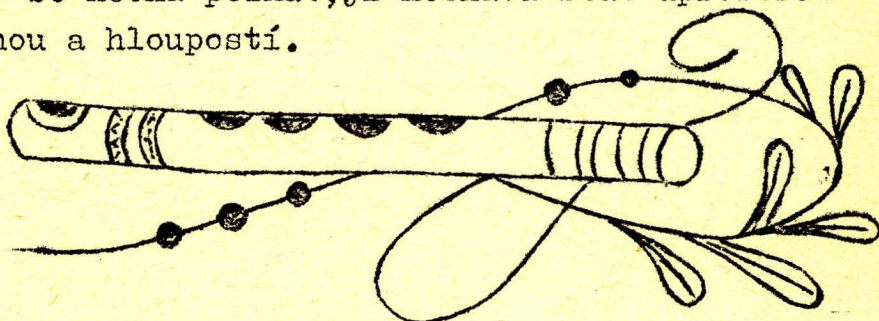
Není skoro nikdo, kdo by neznal alespoň jednu z Andersenových pohádek, do kterých uložil lásku k přírodě, tajuplnost mocností, dobrotu a moudrost chudých lidí.

Jednou z nich je i pohádka, kterou zdramatizovala K. Voglová

PASÁČEK VEPŘŮ

Krásný, leč nepříliš bohatý princ požádá o ruku dceru císaře. Na důkaz své lásky ji posílá to, co má nejraději - růži a slavíka. Pyšná a hloupá císařova dcera odmítne dary i prince. Princ, který chce pokořit její pýchu, přijímá službu u dvora jako pasáček vepřů. Zhotoví hračky, které chce císařova dcera získat za každou cenu, i za cenu toho, že bude líbat pouhého pasáčka vepřů. Když to zjistí její otec, oba vyžene.

Císařova dcera nyní nařiká a hořekuje, že pohrdla princem. Avšak princ, který se nechá poznat, ji nechává stát uprostřed cesty s její pýchou a hloupostí.

Představovat našeho nejznámějšího historického spisovatele Aloise Jiráska /1851-1930/ by bylo jistě zbytečné.

Těžištěm jeho tvorby byly historické romány /Mezi proudy, Proti všem, Bratrstvo, F.L.Věk, U nás, Temno a jiné/. Nemalou oblibu si však získaly i jeho drobné prózy a divadelní hry, které neopouštějí naše divadelní scény ani dnes /Lucerna, Vojnarka, Jan Hus .../. Řada prozaických děl byla také přepracována pro film i divadlo. Je nesporné, že z kratších próz Aloise Jiráska je

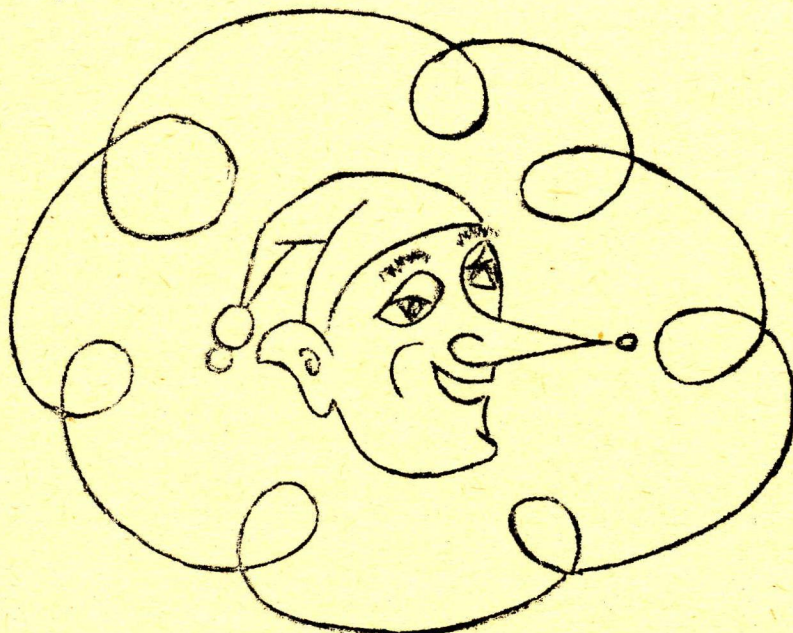
M A R Y L A

jednou z nejpůsobivějších. Napínavý a dramatický příběh, rázovité postavy v čele s temperamentní hlavní hrdinkou, i humor, s nímž je příběh o nepřátelství dvou rodů vypravován, to všechno jsou přednosti, které už v minulosti lákaly k převedení této Jiráskovy literární předlohy do divadelní podoby, což není tak jednoduché.

Většinou tato představení či dramatizace trpí nedivadelností, rozvleklostí a upovídáností. Dramatizátor Zdeněk Bláha, aby předešel těmto nebezpečím, vybudoval svůj divadelní přepis "Maryly" na principu divadla na divadle. Šašek českého krále Jiřího z Poděbrad inscenuje se skupinou herců pro svého panovníka divadelní představení, jehož základem je příběh lásky Maryly a Šonovského, která musela překonávat překážky vytvářené nepřátelstvím Buchovců a Šonovských. Šašek v něm funguje jako režisér. Svůj příběh inscenuje králi samozřejmě pro pobavení, ale netají se tím, že i v sebezábavnějším příběhu může, ba mělo by být a také je skryto poučení, neboť ani korunovaná hlava není chráněna před prchlivostí, ješitností, nesnášenlivostí, lstivostí a někdy i podlostí.

Šaškovo představení dopadne dobře, ale co kdyby dopadlo tak, jako dává báje o zničení Tróje?

A protože v hledišti sedíme místo krále Jiřího my, nechme si předvést onen příběh o krásné Maryle, zasmějme se a pobavme se, ale nezapomínejme, že ani naše hlava není chráněna před všemi výše jmenovanými nectnostmi.

TAJNOSTI

zákulisí

Večer po představení hry "Válka vypukne po přestávce" jsme se zeptali režiséra Vladimíra Dědka:

" Jak na Vás a Váš soubor zapůsobila zpráva, že budete hrát na Jiráskově Hronově? "

Bylo to pro nás překvapení, protože patříme do skupiny vesnických a zemědělských souborů, které mají vlastní národní přehlídku ve Vysokém nad Jizerou. Té jsme se účastnili již pětkrát. Ale Hronov? To bylo pro nás veliké vyznamenání, veliká radost a pobídka k tvrdé a usilovné práci, abychom se na národní přehlídce v Hronově dobře uvedli.

" Pomáhá Vám profesionální umělec? "

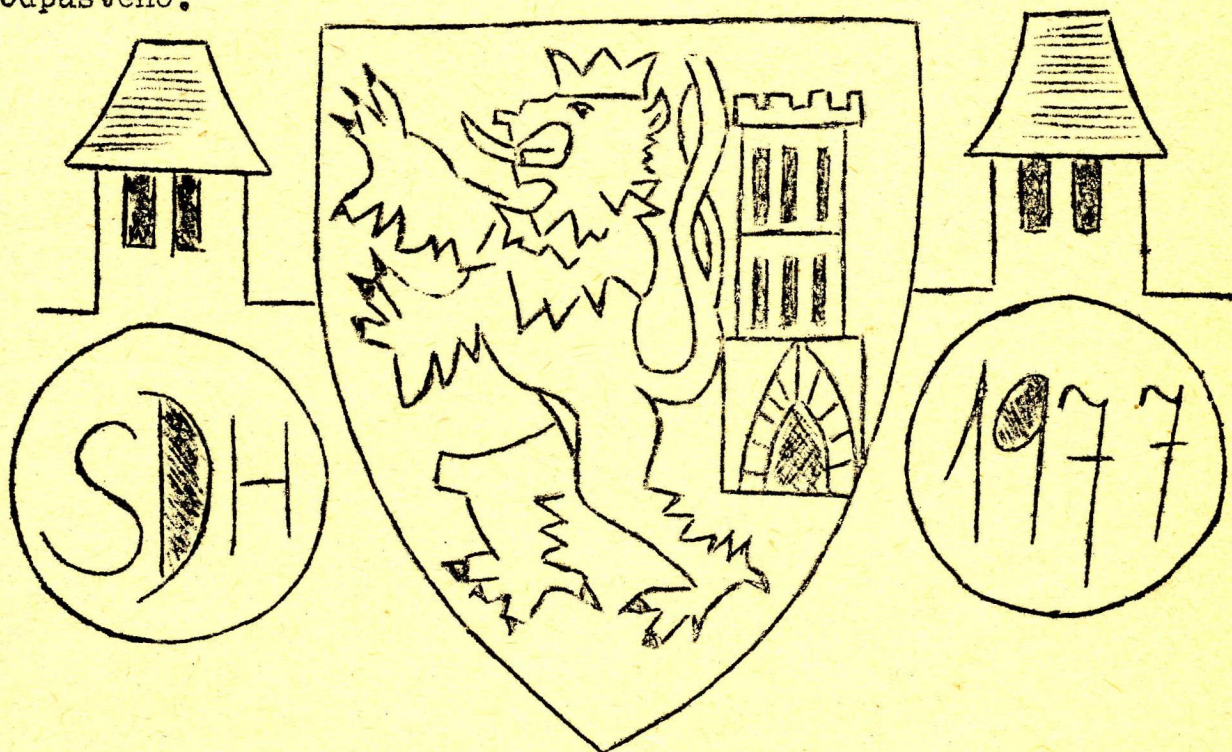
Ano, pomáhá nám při studiu hry a je to nejlepší školení jaké existuje. Důležité je, aby našel k souboru a k ochotnické práci správnou cestu a pochopil, že členové souboru mají svá zaměstnání, pracují na směny a nemohou se pokaždé všichni sejít na zkoušce. My jsme měli štěstí - výborně se nám vzájemně spolupracuje.

Hra, kterou jsme si vybrali, vyžadovala od herců značné vypětí. Je to hra náročná, hlavně pro hlavní představitele. Autor hry Oldřich Daněk viděl naši inscenaci poprvé na hronovském jevišti, ocenil naši práci i herecké výkony a přijel se podívat i k nám domů.

" Jak se Vám dnes hrálo u nás? "

Jezdíme k Vám rádi. Líbil se nám slavnostní ceremoniál, kterým vítáte účastníky SDH. Hrálo se nám dobře a mohu Vám prozradit, že naše dnešní vystoupení s touto hrou bylo desáté na desátých SDH.

Děkujeme soudr. Vladimíru Dědkovi za rozhovor a zároveň se omlouváme za tiskového šotka, který ho v prvním čísle zpravodaje něžně přejmenoval na Dědečka. Doufáme, že nám bude odpuštěno.

Pozvání na zítra

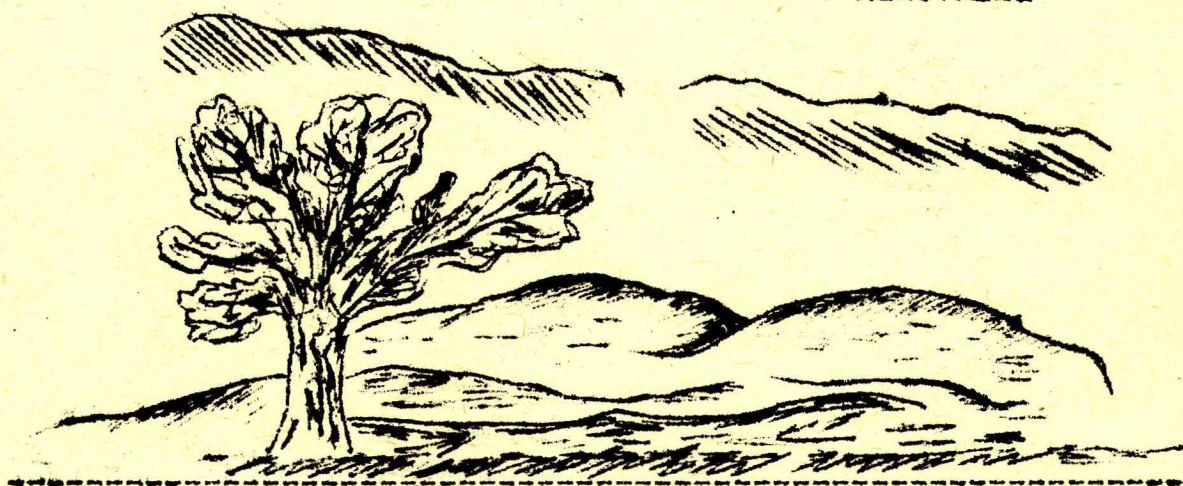
Vodník Mařenka

Divadelní soubor "Slánská scéna"
dramatický odbor ZK ROH Slaný

...a zítra jsou zde tichá

Divadelní soubor "TYL" při MěstKS
v Rakovníku

Zpravodaj Esdéháček vydává Přípravný výbor X.Středočeských
divadelních her v Nymburce.

Odpovědný redaktor : Ceeová Irena

Povoleno odborem kultury ONV v Nymburce pod č.j.0220/76

Počet výtisků : 300 kusů